

Gekkaskorturin varð rivin av teimum

Politiskt eitt merkisár, 1950. Árið, tá ið sambandsins og fólkaflokksins myrkaspæl við öroyingum varð avdúkað, so allir sambandsins og fólkaflokksins veljarar stúrsaðu við. Kendu seg vakna við kaldan dreym — og so sára sviknar.

»Eg fari í mína politisku líksskjúrtu, um fólkaflokkurin kemur til ræði. Fari av tingi«, segði sambandslögmaðurin Jens Christian Olsen Toftum á fundum framanundan löglingsvalinum.

Jóhann Poulsen fólkatingsmaðurin hjá sambandinum sat og ásannaði og sang ein enn hardari dómasong yvir fólkaflokkin.

Hetta kann alt fundarfólkið í Eysturoy við mær vátta.

Og við samráðingaborið saman við sjálfstýrismonnum og javnaðarmonnum sögdust sambandsins orðforarar — harundir Jóhann Poulsen — at bedýra at alt kundi henda, men ikki táð, at sambandið fór í landsstýrið saman við fólkaflokkinum.

Men hesin sami Jens Christian Olsen og hesin sami Jóhann Poulsen, Kristian Djurhuus, Sören Danielsen og O. F. Joensen — teir blunkaðu ikki við at trína framm sum orðloysingar og við fullum »honnö« fyrri Hitlers morali at eta alt í seg, ið sagt varð til og um fólkaflokkin — og velja dansketarin Thorstein Petersen, politiskt geva seg við húð og hári, sambandi og öllum »sambandsideologinum til hansara fyrri — ja, fyrri eina lögmansfjórðing til ein knappholssjúkan

Hevur nakar annar enn sambandsflokkurin latið sær boðið, at ein móttøðuflokkur kemur dunderandi inn, brasin peikar á ein ávisan mann og sigur nakað sum so: »Gev okkum handa mannin! — og tykkara flokkur skal fáa loyvi at bera kannuna av lögmansfjórðingini. Men vit skulu hava buktina og báðar endarnar. Vit vita at maðurin, vit peikað á, vil tæna okkum og verða okkum til vildar í einum og öllum.«

Men javnaðarmonnum kom hesin atburður sambandsins ikki óvart, tí teir hövdu roynt hesar sömu sambandsmenn. roynt teir sum orðloysingar. Jóhann Poulsen-sambandsins vegna — skrivandi jú undir at gera so og so. Men seinni — við köldum blóði og kynismu breyt hann orð sitt. Fekk aðrar av flokkinum at fylgja sær.

Hann varð longu tá ein politiskt deyður maður.

Nú steindrap hann eisini flokk sin uttan so er, at tann eini ella báðir tveir av sambandsflokkinum, sum mótmælti avreiðing til »loysingahetjurnar«, kapitalistaflokkin, reiðara og stórmannaflokkin, vinnuflokksdeildina av fólkaflokkinum, orka at skapa ein nýggjan ærligan sambandsflokk og mana teir hugsjónarleysu »fjórðingardyrkararnar« í jörðina.

Og fólkaflokksketjurnar!

Fullveldisgarparnir:

Loysingarseggarnir!

Öll tey orðini, teir nýttu undir krignum móti sambandinum!

Hesir, ið á sinni ikki fyrri berum fullveldiskennslum kundu fara til ein dögurda saman við Stauningi ella vera umborð í »Róar«, tí skipið var danskt — harragud!

Hesir, sum líka til seinastu løtu sögdust at banna uppá, at teir undir ongum umstøðum kundu ella vildu fara í landsstýrið saman við sambandinum!

Og nú liggja teir í sambandsfövnninginum svörjandi uppá, at teir ikki aftur, ongantíð aftur skulu tala um fullveldi ella móti stjórnarskipanini nýggju. Hesi stjórnarskipan, sum teir á hvørjum fundi, har ið fólkaflokksmaður hevur talað, hava lýst í sand og ósku sum verandi verri enn svartasta samband, ið teir, teir gævu sjálfstýrshetjurnar, sjálvandi einki vildu hava við at gera. Ja, teir vildu enn tá ikki stilla upp til fólkatingsið, tí tað stóð í teirri nýggju stjórnarskipanini, at vit skuldu hava fólkatingsmenn.

Fólkaflokksveljarar eru bilspír. Allir teir sum hava trúð mátagiði og ósannindum hjá oddamonnum sínum.

Men vit vistu, hvussu teir vóru: Oddamaðurin: innastinni ikki ein nationalur neisti í!

Hann var beinavegin daniseradur, tá ið hann kom til Føroyar. Dugdi hvørki at skriva ella tala føroyskt. Hansara føroyska var við at leggja Jóannes bónda í grøvina. Hvussu ofta kardi bóndin seg ikki um Danan í Tórsteini.

Hann byrjaði eisini við at leypa líka so nógv á Jóannes bónda sum á Andrass. Si fyrstu vinnuflokksblóðini. Og tá var alt danskt í Sjóvinnubankanum!

Men so tók hann tað føroyska og Jóannes bónda sum eitt vinnuflokks agn. Og hann fiskaði væl og leingi við hesum ögnum, fiskaði í!

Men nú er okkurt á vási

Og hey! Hann tveitir hin

nationala hamin. Leyp yvir til sin politiska do, ið eisini kann vera alt slag politisk — um tað er, sum maðurin segði »opportunt«.

Og hin, hann við 1000 albógvum. Hann sum á sinni breyt seg inn í javnaðarfelagið! Tá ið tað tóktust hon um ikki at leggja so væl lynn har, hey so reykt hann, akkurat sum vinnuflokksoddafiskurin, lúkt yvir í hin mótsætta flokkin.

Báðir hava rópt seg hesar í fullveldi — og nú sita teir við sínum nekkadukkum í sambandskurvuni sum lívandi dömi um at tað var ikki sjálfstýri og enn minni fullveldi ella loysing, sum lá hesum harrum á hjarta men £!!!

Tað var ein guds lukka, at gekkaskorturin kom at verða rivin av andalitinum á hesum kolsvörtu afturhaldsflokkunum. Teir hava nógv leingi hildið veljarar sínar fyrri háð og spott. Hetta skilja nú allir hugsandi menn.

Arbeidsmaðurin og fiskimaðurin og allir frísinnaðir, sum av misskiljan hava valt hesar flokkar, vita nú, hvørir hesir harrar eru og lata seg ikki aftur lumpa.

★

Nú er gotan greið fyrri einari stórfylking av av slitmannafjórðingini og öllum frælst- og socialt-hugsandi fólki í Føroyum.

Treytaleyst stríð móti kolsvarta afturhaldinum, sum orkaði at selja allar sjálfstýrshugsjónur fyrri at knasa arbeidara- og fiskimannafylkingina!

Treytaleyst stríð verðið herðopið fyrri 1951 og framftir.

Javnaðarmaður í Eysturoy.

Lastvognskoyring

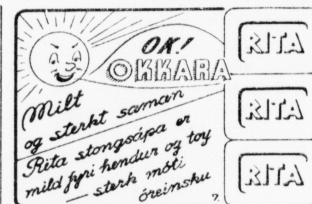
Anton Arge (y) Húsabrugv

Tlf. 443

VINKONAN VITJAR:



DREKKA, BREYÐ, KEKS og FRUKTA MARMULATA FÁAST HJÁ KEYPMANNI TYGARA



Sildatunnur

og salt selist til lágar prísir. Prentsmiðjan v. á.

FÆRØSIT

Tryggið og verjið ognir tygara við at nýta FÆRØSIT rustverjandi máling úr føroyskum tilfari.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kriggstrygging .. telf. 372

Føroya Sjóvátrygging ... telf. 372

Føroya Brunatrygging .. telf. 372

Føroya Vanlukutrygging telf. 221

Vit tryggja:

Bátar - skip - vørur - hús - innbúgv - ferðagóðs bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egna trygging -

Grót og skervur.

Öll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmann fyrri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna